

forstod på statsministeren, at han mener, at det er regeringen, der har enebeføjelsen til at indgå en sådan aftale med centralbanken i Frankfurt. Det er jeg meget bekymret over, for kan det virkelig kan være rigtigt, og kan det virkelig kan være sådan, at man fra regeringens side kan lave en aftale om euroen med centralbanken, som indebærer forpligtelser for Danmark, uden at få det godkendt i Folketinget?

Det, som jeg har bedt om at få offentliggjort – må jeg sige til statsministeren – er jo ikke konkrete valutakursfastsættelser, men spørgsmålet om spillereglerne, og spørgsmålet om, hvilke spilleregler der fastsættes i en sådan aftale, og det er jo i virkeligheden et spørgsmål om at overlade beføjelser til centralbanken. Det kan det i hvert fald være, hvis det er det, der bliver indholdet i en sådan aftale.

Derfor synes jeg, at det er en alvorlig sag, og derfor vil jeg henvende mig til regeringen og bede om at få en skriftlig redegørelse dels om, hvad grundloven rent faktisk siger om en sag af den her art, om det virkelig kan være rigtigt, at regeringen kan lave den uden om Folketinget, og dels for at få afklaret, hvordan vi både fremover og i efteråret, frem til regeringen eventuelt indgår en sådan aftale, behandler den i Folketingets Europaudvalg.

Det er korrekt, som statsministeren oplyser, at økonomiministeren har nævnt spørgsmålet i Europaudvalget. Som det vil være statsministeren bekendt, så har vi den ordening i øjeblikket, at Europaudvalgets møder er fortrolige, og jeg har derfor ikke nogen som helst steder kunnet referere, hvad økonomiministeren har oplyst i Europaudvalget.

Jeg håber at kunne få svar gennem en sådan skriftlig redegørelse, og så må vi jo vende tilbage til sagen.

Kim Behnke (FP):

Statsministeren brugte meget af sin taletid på at tale til de færøske og grønlandske repræsentanter her i Tinget og fortalte og delagtiggjorde Tinget i, hvor smuk statsministeren mener, at naturen er i Grønland, hvilket jo ikke kan diskuteres. Statsministeren brugte i det hele taget objektivt set usædvanlig lang tid på at snakke om netop Grønland og Færøerne.

Det skal statsministeren selvfølgelig være velkommen til, men det er jo ikke længere siden end i går, at der var en fuld debat netop om rigsfølelseskabet, altså om Grønland og Færøerne, og derfor kan man ikke andet end efterlades

med en mistanke om, at når så statsministeren efterfølgende fortæller, at al den snak i krogene om, at der er politiske aftaler og der er indgået specielle alliancer for at sikre regeringens overlevelse, at den fortælling måske ikke er helt korrekt, når der lægges så megen vægt på lige præcis forholdene mellem Danmark og Grønland-Færøerne.

Det er jo ikke sådan, at statsministeren ellers havde problemer med at udfylde sin tid. Der blev snakket meget om EU, der blev snakket meget om partiet Venstre og statsministerens subjektive vurdering af Venstres ordfører osv, men der var jo også mange ting, som statsministeren ikke fik sagt noget om.

Og i betragtning af, hvordan særligt forholdet mellem regeringen og dansk erhvervsliv har udviklet sig under den offentlige debat om pinsepakken, så havde vi da egentlig haft en forventning om, at statsministeren ville benytte anledningen, her inden Folketinget går på sommerferie, til at berolige dansk erhvervsliv og sige til dansk erhvervsliv, at det selvfølgelig er rigtigt,

- at pinsepakken udløser en ekstra regning for dansk erhvervsliv i størrelsesordenen 2,5 mia. kr.,
- at det også er rigtigt, at dansk erhvervsliv årligt belastes med det såkaldte bøvl i størrelsesordenen 20 mia. kr.,
- at det også er rigtigt, at alene sådan en lille ændring – i hvert fald det, der politisk blev betragtet som en lille ændring – af feriepenge Lovgivningen på det tidspunkt udløste administrativt bøvl, der kostede erhvervslivet næsten en milliard, nemlig 800 mio. kr.,
- og at det også er rigtigt, at dansk erhvervsliv i øjeblikket oplever en faldende eksport, og det er i nogle af de absolutte basiserhverv – det er møbelindustrien, og det er fremstillingserhvervene, der mangler at få ordrebøgerne fyldt; det er dem, der oplever faldende eksport,
- at det alt sammen er rigtigt, men at regeringen til gengæld vil love dansk erhvervsliv, at når vi samles igen til efteråret, er hovedpunktet på dagsordenen at få skabt de lempelser, som gør, at dansk erhvervsliv fortsat har konkurrenceevne, at dansk erhvervsliv har muligheder for at begynde at hyre folk igen frem for at afskedige folk, har mulighed for at få ordrebøgerne fyldt. Men det benyttede statsministeren ikke chancen til.